Обикновената история

Той повехна, тя повехна —
Две цветя не вечна цъфтят,
Но, увы, горкият посетител
Тихо се до-гроба!

За паметника буквите
Едвижду гласят:
Тук жена и мъдрец почиват
Дружно в гробът!

Вълч. София. 22-ри Февруари
Студ. конерв. и селски
Градобитие и селячка

Градоб. О, дай ми, миличко, сбогуване
Една целувка, само една....
Ти видиш моето страдание,
Какъ тлъка ади на страна!...

Сел. Я вий по-пъвтите си вървете!...
Такъвъ ли искате вий дарът?
Ако не, — не се сърдете,
Кога ви заминя шамарът!

Вълч. София. 22-ри Февруари